

РЕШЕНИЕ

№ 7297

гр. София, 15.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8336** по описа за **2020** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. АПК, вр. чл.63, ал.1 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на К. П. П. от [населено място] против Решение от 26.03.2020 г., постановено по НАХД №19143 по описа за 2019 г. на СР, НО, 6-и състав, с което е потвърдено наказателно постановление №42-0001549/03.10.2019 г., издадено от Началник ОО „АА“ [населено място]. Със същото за извършено нарушение на чл.23а, пр.2 ЗАвтПр му е наложена глоба в размер на 2000 лева на основание чл.93, ал.1, т.1 ЗАвтПр.

В жалбата се релевират оплаквания за неправилност на обжалваното решение, като постановено в нарушение на материалния закон – отменително основание по смисъла на чл.348, ал.1, т.1 НПК. Изложени са подробни съображения в подкрепа на твърденията. Иска се отмяна на решението и постановяване на друго, с което НП да бъде отменено.

Ответникът по касационната жалба, Омбластен отдел „Автомобилна администрация“ [населено място], не е изразил становище по същата.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че жалбата е основателна и следва да бъде уважена.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, в качеството си на касационна инстанция, като

взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С обжалваното решение СРС е потвърдил НП №42-0001549/03.10.2019 г., издадено от Началник ОО „АА“ [населено място], с което за извършено нарушение на чл.23а, пр.2 ЗАвтПр на К. П. П. от [населено място] е наложена глоба в размер на 2000 лева на основание чл.93, ал.1, т.1 ЗАвтПр, за това че на посочена дата извършва случаен превоз на организирана група деца с автобус, за който няма издадено удостоверение за категоризация по системата за международна класификация на автобусите на Международния съюз по автомобилен транспорт /IRU/. За да стигне до този извод съдът е приел, че в АНП е спазена процедурата по съставяне на АУАН и издаване на НП, същите са издадени от надлежни органи в рамките на техните пълномощия, съдържат достатъчно обстоятелства, характеризиращи извършеното нарушение в пълен обем, надлежно са връчени на нарушителя. По отношение на материалната законосъобразност въззивният съд е приел, че от събраните доказателства се стига до извода, че в случая е осъществен съставът на вмененото нарушение по чл.23а, пр.2 ЗАвтПр, доколкото към датата на проверката е липсвало изискуемото удостоверение. Представеното такова е било с изтекъл срок на валидност.

Въззивният съд е приел, че изискуемият документ по чл.23а, пр.2 ЗАвтПр попада в обхвата на санкционната норма на чл.93, ал.1, т.1 ЗАвтПр, поради което е счел, че тази санкционна норма правилно е приложена. Възражението на жалбоподателя, че в случая санкцията е следвало да бъде наложена по чл.96б, ал.5 ЗАвтПр съдът е счел за неоснователно с мотива, че текстът на тази разпоредба ангажира административнонаказателна отговорност на субекти, различни от жалбоподателя. При тези мотиви е потвърдил обжалваното НП.

Настоящият състав намира, че въз основа на установената по делото фактическа обстановка, въззивният съд е направил правилни и законосъобразни изводи, които напълно се споделят от настоящата инстанция.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства по безспорен и категоричен начин се установява извършването на нарушението, вменено на касатора с НП, както правилно е приел районният съд. При съвкупната преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства обосновано СРС е приел, че касаторът е извършил вмененото административно нарушение по чл. 23а, предл. 2 от ЗАвтПр. Съгласно цитираната разпоредба, случайните превози на деца и /или ученици се извършват само през светлата част на денонощието с автобуси, за които има издадено удостоверение за категоризация по системата за международна класификация на автобусите за туризъм на Международния съюз по автомобилен транспорт /IRU/

Между страните е безспорно, че в деня на извършване на проверката с управленията от санкционираното лице автобус е следвало да бъде извършен "случаен превоз" на организирана група деца, както и че не са представени доказателства, установяващи, че за автобуса, с който е следвало да се осъществи този "случаен превоз" към 09.08.2019 г. има валидно издадено удостоверение за категоризация по системата за международна класификация на автобусите за туризъм на Международния съюз по автомобилен транспорт /IRU/. От съвкупния анализ на събраните писмени и гласни

доказателства по делото се установи, че лицето е извършило "случаен превоз" на пътници на посочената в НП дата с автобус, за който няма издадено удостоверение за категоризация по системата за международна класификация на автобусите за туризъм на Международния съюз по автомобилен транспорт /IRU/. В случая както АНО, така и СРС правилно са приели, че е осъществен фактическият състав на чл. 23а, предл.2 от ЗАвт П, поради което и на основание чл. 93, ал. 1 т.1 ЗАвтПр правилно е наложена на нарушителя "глоба" в размер на 2000 лв. Цитираната разпоредба забранява извършването на обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници и товари без редовно издадени лиценз, разрешение, документ за регистрация или други документи, изискващи се от регламент на европейските институции, от ЗАвтПр и от подзаконовите нормативни актове по прилагането му. Посочената правна норма предвижда административна отговорност именно за водачите на моторно превозно средство, които извършват обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници, които всякога и независимо от своите работодатели са длъжни да следят за редовността на документите, които се изискват от регламент на европейските институции, от ЗАвтПр и от подзаконовите нормативни актове по прилагането му. Липсвалото удостоверение безспорно попада в документите, изискуеми от този текст. В този смисъл установените в хода на административнонаказателното производство факти, отразени в АУАН и наказателното постановление, са подведени под хипотезата на приложимата в случая санкционна разпоредба, т.е. налице е пълно единство между описанието на нарушението от фактическа и правна страна, което обуславя извод, че по никакъв начин не е ограничено правото на защита на лицето при ангажиране на административнонаказателната му отговорност.

Решението на СРС е обосновано и мотивирано, като съдът е обсъдил събраните доказателства и е достигнал до правилен и законосъобразен извод, че наказаното лице е осъществило състава на вмененото нарушение, като правилно е определена и санкционната разпоредба и размера на наложеното наказание.

Правилно СРС е приел, че посочената от жалбоподателя норма на чл.96б, ал.5 ЗАвтПр е относима към други субекти на нарушение. Дали е ангажирана тяхната отговорност е без значение за законосъобразността на процесното НП, доколкото, както се прие по-горе, наказаното лице е осъществило състава на вмененото му нарушение и правилно е санкционирано по съответната правна норма.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, решението на СРС, с което е потвърдено НП следва да бъде оставено в сила.

Водим от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, Административен съд - София-град, ХХІ касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 26.03.2020 г., постановено по НАХД №19143 по описа за 2019 г. на СР, НО, 6-и състав, с което е потвърдено Наказателно постановление №42-9991549/03.10.2019 г., издадено от Началник ОО „АА“ [населено място].

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.